

[Krag.]

heder de to Universiteter imellem der paa dette betydningsfulde Omraade findes, og jeg kunde derfor ønske, idet jeg fuldt ud i øvrigt tiltræder det foreliggende Lovforslag, at vi ved en kort Udvalgsbehandling fik Lejlighed til helt ud at blive klar over dette Forhold, som er saa betydningsfuldt, synes det mig, for Fremtidens Udformning af Forholdet mellem de to Universiteter og for Bevarelsen af Lærerkræfterne til Fremme af den Udvikling, som vi alle ønsker maa foregaa for Aarhus Universitets Vedkommende i et hurtigt og betryggende Tempo til Fremme af det videnskabelige Arbejde og Universitetsundervisningen her i Landet og derigennem til Støtte for dansk Kultur og Civilisation.

Jeg skal med disse faa Ord varmt anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i dette høje Ting.

J. Oskar Andersen: Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at i 1931, da vi havde Lovforslaget om Anerkendelse af og Tilskud til Universitetsundervisning i Aarhus til Behandling, var der inden for flere Grupper Betæneligheder ved dette Lovforslag af flere Grunde, bl. a. af Hensyn til de økonomiske Følger, det kunde faa, naar man begyndte med en saadan Undervisning i Aarhus, men tillige Betæneligheder med Hensyn til, om denne Undervisning derovre vilde kunne trives paa en saadan Maade, at den ikke blot blev en Aflans, en Filial, kan man sige, uden Selvstændighed af Københavns Universitet. Der var i det hele taget flere Ting, som man fremhævede med Hensyn til, hvordan denne Undervisningsanstalt muligvis ikke vilde komme til at spille den Rolle, der ventedes, bl. a. i Henseende til Aflastning af Københavns Universitet. Det er jo glædeligt at høre nu ogsaa ved Udtalelserne fra den ærede Ordfører for Venstre, at Partiet Venstre tiltræder Lovforslaget, og ogsaa for mig er det en Glæde at kunne sige, at vort Parti som Helhed nu tiltræder dette Lovforslag. Vi mener, at Udviklingen derovre ved Aarhus til fulde har vist, at de Betæneligheder, man nærede dengang ved at skride til en saadan Undervisning, maa siges at være gjort til Skamme af den Udvikling, der virkelig har fundet Sted.

Jeg betonedes som Ordfører dengang i 1931 først og fremmest, at jeg mente, det var af uhyre stor Vigtighed for Studenterne, med den Masseproduktion, som vi har af Studenter, og som man ikke effektivt har begrænset, desværre, i det nødvendige Om-

fang, at man fra Statens og Lovgivningsmagtens Side i det mindste sørger for, at de bliver undervist paa en saadan Maade, at det er forsvarligt. Baade Pladsforhold og Lærerkræfterforholdene gjorde jo, at man maatte sige, at Københavns Universitet var ude af Stand til at yde det Arbejde, som i Virkeligheden skulde til med den Studentermasse, man havde, og derfor var det nødvendigt, at man skred til en Aflastning. Nu har Udviklingen vist, at Aarhus Universitet virkelig har opfyldt det Haab, man i saa Henseende stillede til det. Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti nævnte jo Tallet paa de Studenter, der i Øjeblikket er ved Aarhus Universitet, og Mængden af dem, der er indskribet i Aar, og man kan virkelig sige, at Tilslutningen til Universitetet i Virkeligheden er ud over al Forventning.

Jeg mener altsaa, at fra den Side set er det fuldt berettiget, at man skrider til at udvide den Kompetence, som blev givet i 1931 for denne Studieinstitution. Jeg hører nu, at den ærede Ordfører for Venstre erklærede om den Bygning, som blev indviet dengang, at det er en smuk Bygning. Derom vil jeg nu sige, at det kan omdisputeres. Jeg har egentlig paa Aarhus Universitets Vegne følt mig trykket af, at det fik denne store Fabrikbygning paa den overmaade smukke store Grund, som Aarhus Kommune havde stillet til Disposition, og hvor der kunde have været bygget en Universitetsbygning, som vilde have været, lad os sige monumental. Det forekommer den mig altsaa ikke at være, og smuk er den heller ikke, men den kan være praktisk maaske, skønt der er Folk, der siger, at den er heller ikke særlig praktisk, for de Vinduer, den har, gør, at der er hundekoldt om Vinteren og ikke til at nære sig for Varme om Sommeren. Men det er altsaa en Sag for sig. Man fik dengang en Universitetsbygning, som i alt Fald kan yde det, som kræves med Hensyn til Undervisning og Lokaler, og nu staar man jo i Begreb med at bygge en forhaabentlig smuk, lad os kalde det Universitets-Repræsentationsbygning, som nogenlunde kan bidrage til at stille den, jeg vil kalde det, større Fabrikbygning i Skygge.

Saa vil jeg gerne betone, ligesom Venstres ærede Ordfører gjorde, at de Lærerkræfter, man har faaet ovre ved Aarhus Universitet, er af en saadan Beskaffenhed, som man ønskede det, og at man maa erklære, at Undervisningen fuldt ud er paa Højde med det, som Københavns Universitet præsterer, inden for de Grænser, som